super familiā suam: vt det illis cibum ī tempore. ſ. Corl. iij. a. Lac vobis potū dedi non escam. Tertia est sacra eucharistia: de qua Job. vj. k. Caro mea vere est cibus. Sap. xvj. c. Panem de cęlo ꝓstitisti eis sine labore. Quarta est gloria: de qua
Ps. 77. Ps. Escam angelorū mādūcauit homo. Ps. Escam dedit ti/
Ps. 110. mentibus se. De omnibus dicitur in Ps.
Ps. 106. Omnē escā abominata est anima eorū. Et quia sic fecit dominus laudandus est. Item ꝓpheta cōuertens sermonē suum ad omnes christianos q̄ hęc bōficia pcęperūt ꝛ pcipiunt quotidie: inuitat eos ad laudem dei dicens: a Cōfitemini peccata laudes fidē: b Deo cęli. Tob. xij. b. Benedicite deū cęli ꝛc. Nō q̄ alius sit deus cęli et alius deus terrę: sed quia in cęlo magis relucet potentia sapiētia bonitas dei. Vel vt ad cęli bona hominū desideriū eleuetur: sicut ꝓpheta de seipso dicit: Ad te leuaui oculos meos q̄ habitas in cęlis. Hiere. xxiij. e. Cęlum ꝛ terrā ego impleo. Esa. vlt. a. Cęlū mihi sedes est ꝛ terra scabellū pedū meorū. Item noie cęli intelligit cętus iustorū: quorū ipse est deus per cultus exhibitionē. c Cōfitemini dño dñorū: qm̄ in ęternū misericordia eius. Ecce psalmus iste a laude dei īcępit ꝛ ī laudē dei finit: q̄ ipse ē alpha et ω: ꝓncipiū ꝛ finis. Et debet laudari ꝓ ꝓncipio ꝛ ꝓ fine oīs boni: q̄ vtrūq̄ ab eo ē. Phil. ij. b. Qui dat velle ꝛ pficere ꝓ sua bona volūtate: Jō ꝓmitię ꝛ decimę debenk ei iure sempiterno. Expo. Ps. CXXXVI.
Epoc. 1. b.

Super flumina. Sicut olim duę fuerūt ciuitates ad inuicem repugnātes. ſ. hierusalē ꝛ babylonia: Ita mō duę sunt ciuitates. Una bonorū: altera malorū: pmixtę quidē loco sz diuisę merito: cōiunctę corpore sed separatę mēte. Et sic hierlm materialis olim ter fuit destructa: Primo q̄dē a nabuchodonosor. iiij. Reg'. xxv. c. Secundo ab antiocho. j. Machab. j. d. Tertio a romanis: Ita nunc hierlm spiritualis triplicit impugnat. ſ. a carne mūdo diabolo: vel a tyrānis hęreticis ꝛ fratribus falsis: quorū omniū diabolus rex est. Ideo tres psalmi ponunk in hoc libro qui agūt de hac triplici destructione hierlm tā materiali q̄ spūali: sed de materiali propk spūalē. De destructione facta per romanos agit in illo psalmo: Ut q̄d deus repulisti in finē. De destructiōe facta ꝓ antiochū agit
Ps. 73.
Ps. 78. In illo psalmo: Dei venerūt gentes. De destructiōe facta a nabuchodonosor agit h: Quā hieremias alphabeto quadruplici deplorauit. Uñ titulus huius psalmi est: Psalmus dauid ꝓpter hieremiā. Et ē sensus: Iste psalmus est dauid. i. ęditus a dauid ꝓpheta: cōpositus ꝓpter hieremiā. i. iuxta hieremiā. i. agēs de destructione hierlm quā fleuit hieremias. Materia g̃ huius psalmi ē destructio hierlm nō materialis: sed potius spūalis. Intentio est monere nō ꝓformari huic sęculo: sed ad supnā hierlm suspirare. Modus agēdi. Baptitus ē psalmus. Primo ostēdit bonos q̄si captiuos in h mūdo flere: tum ꝓ incolatu ꝓsentis miserię: tū ꝓ dilatiōe patrię. Secūdo ꝓtra hostes ad dñm depcat: ibi: Memor esto. Propheta ergo in psona iustorū ꝓ incolatu huius miserię ꝛ dilatiōe lamētantiū dic: d Super flumina babylonis. i. bona tpalia quę more fluminū defluūt. j. Job. ij. c. Transit mūdus ꝛ cōcupiscētia eius. e Illic sedimus nō erecti ꝓ supbiā: nec deiecti ꝓ desperationē: sed humiliati attēdētes ꝓsentē miseriā in qua sumus: ꝛ futurā gl̄iaz a qua distamus. Per hoc q̄d dicit: super flumina se sedere: notat cōtemptus tpaliū ꝛ eleuatio mentis. Per hoc q̄ dicit: illic notat elongatio mentis ab illis. Illic em̄ demōstrat rem longe positā. Et bñ per babylonē significat mūdus. Interp̄tat enim cōfusio ꝛ in mūdo oīa sunt cōfusa: ita vt bonū a malo oīno nequeat discerni. Unde frequēter bona reputant mala ꝛ mala bona. Et vę illis qui dicunt malū bonū ꝛ bonū malū: ponentes dulce amarū ꝛ amarū dulce: Esa. v. e. In mūdo g̃ deberēt esse supioza sunt inferioza: ꝛ ecōuerso. Pueri em̄ sunt archidiaconi decani ꝓpositi ꝛ etiā episcopi ꝛ prudentes ꝛ seniores sunt subditi. Eccē. x. b. Uidi stultū positū in dignitate sublimi ꝛ diuites sedere deorsū. Et. j. Uidi seruos in equis ꝛ ꝓncipes ambulātes quasi seruos sup terrā. Item anterioza sūt posterioza ꝛ ecōuerso: quia tpalia spūalibus ꝓponunk ꝛ ecōuerso. Hiere. vij. e. Facti sunt retrorsum ꝛ nō ante. Item dextrū reputak sinistrū ꝛ ecōuerso: q̄ aduersitas tpalis malū dicit ꝛ psperitas bonū: cū tm̄ ecōtrario sit: q̄d significat Gen. xlviij. c. in cancellatione manuū iacob: Nam dextrā manū posuit super minorē: et sinistrā sup maiorē. Item infirmi dicunk fortes ꝛ ecōuerso. j. Regl. ij. a. Infirmi accincti sunt robore. Esa. xl. g. Qui dat lasso virtutē. Propter hmōi dicit Esa. xxj. b. Babylon dilecta mea posita est mihi in miraculū. Hui babylonis flumina sunt quattuor. Primū est amor diuitiarū: in hoc se balneant auari. Secūdū est amor delitiarū: in hoc se balneāt voluptuosi: In hoc ꝓcępit pharao submergi oēs masculos hebrorū: Exo. j. d. Tertiū est ambitio dignitatū: in quo se balneant ambitiosi. Quartū est amor vanarū scientiarū q̄ magis inflant ꝛ inquināt q̄ potent vel lauent. His fluminib' irascit dñs: sicut dicit Abacuk. iij. b. Nūquid in fluminib' iratus es dñe? Hęc flumīa trāsire iubemur. Esa. xlvij. a. Trāsi flumina denuda turpitudinē tuā. Soph. iij. b. Ultra flumīa ęthiopię inde supplices mei filij dispersorū meorū deferent munus mihi.
Flumina babylonis. i. mundi quattuor
Flumina israel tria Ps. 45.
f Et fleuimus fletu cōtritionis ꝓ peccatis ꝓprijs: fletu cōpassiōis ꝓ peccatis ꝛ miseriis aliorū: fletu deuotiōis ꝓ bñficijs exhibitis ꝛ pręmijs obtinēdis. g Dum recordaremur tui sion. i. ecclesię triūphantis: vbi in speculo videtur deus sine medio. Hiere. lj. f. Ascendat sup cor vestrū hierlm. Item nota q̄ sunt flumīa ęgypti. ſ. septem peccata mortalia: de quib' Eccē. j. b. Oīa flumīa intrāt in mare. Esa. vij. c. Sibilabit dñs muscę q̄ est in extremo flumīs ęgypti. i. in despatione. Item sunt flumīa damasci. ſ. doctrinę hęreticorū: de quibus iiij. Regl. v. d. Nūqd nō meliores st abana et pharfar fluuij damasci omnibus aquis israel? Ita dicunt hęretici ꝛ credūt stulti: quia aquę fluuiū dulciores: Prouer. ix. d. Item sunt flumīa assyriorum: iurgia superborū. Hiere. ij. d. Quid tibi vis ī via ęgypti vt bibas aquam turbidā: et quid tibi cū via assyriorum vt bibas aquas fluminis? Item sunt flumīa israelis tria. ſ. baptismus: de quo Ps. Fluminis impetus lętificat ciuitatem dei. Item gratia spiritussancti. Job. vij. f. Flumina de ventre eius fluent aquę viuę: hoc autem dicebat de spiritu quem accepturi erant. Item doctrina christi. Gen. ij. b. De loco voluptatis egrediebat fluuius qui diuidit in quattuor capita: quę sūt quattuor sensus. ſ. historicus allegoricus tropologicus ꝛ anagogicus. Item sūt flumīa babylonis quattuor: quę dicta sunt. ſ. affluentia diuitiarum temporaliū: influentia delitiarum carnaliū: defluentia honorum sęcularium: confluentia scientiarū inutilium. Juxta hęc flumīa habitant homines mūdani infructuosi: Unde sequit h In salicibus: id est inter salices: id est inter homines mūdanos infructuosos ꝛ steriles: qui riganк fluminibus babylonis. i In medio eius positis: id est ex omni parte cōcupiscentijs sęculi circūdati. Quidā sunt in finibus babylonis: qui. ſ. nō sunt ita cupidi ita auari ita ambitiosi ita inuidi ita maliciosi.
De ꝓse. dis. 1. c. bi duo
Al. nō hz ꝓtui De pe. dis. 3. c. in salicibus
k Suspendimus organa nostra: id est dimisimus cantica lętitię vel doctrinę: quia non sunt digni: vel quia impediunt doctores. Gregorius. Propter peccata populorū claudit deus ora ꝓphetarum. Leuit. xxvj. c. Dabo vobis cęlū ferreum ꝛ terram ęneam. Deut. xxviij. b. Sit cęlum q̄d super te est ęneum ꝛ terra quam calcas ferrea. De istis salicibus dicitur Job. xl. c. Protegūt umbrę umbram eius. ſ. behemoth circūdabūt eum salices torrentis. Esaię. xv. d. Ad torrentem salicum ducent eos. Vel sic h In salicibus: id est a salicibus: id est ipsis mūdanis hominibus vanis et sterilibus existentibus i In medio eius: id est mūdi. k Suspendimus organa nostra. i. subtraximus laudes ꝛ cantica. Et quare?

a Cōfitemini deo cęli: qm̄. Cōfitemini dño dñorū: qm̄ ī ęternū misericordia eius.
b
c

Psalmus dauid ꝓpter hieremiā. CXXXVI.

d Super flumina babylonis
e illic sedimus
f et fleuimus
g dum recordaremur tui sion.
h In salicibus
i in medio eius
k suspendimus organa nostra.

Partitio psalmi

Quia illic. i.

a Quia illic.i.in babylonia.i.in vanitate mundi: b Interrogauerũt nos/temptãtes ⁊ deridentes: Illi/ c Qui captiuos duxerũt nos.s. mali:quozũ exemplis ⁊ verbis captiuant bonos in peccatũ. d Verba cantionũ.i. rõnes fidei ⁊ pfessionis nostre. Sic em̃ quẗrũt mali a bonis: Quid valet fides vestra:q̃d est anima:quid est alia vita: q̃d est infernus: quid est paradisus: et hmõi quẗiones facium̃ derisionẽ bonorũ. Vel sic/ a Illic .i. i mũdo vbi sedem⁹ flẗes sup flumia babylonis/nõ imersi in eis: b Interrogauerũt nos qui captiuos duxerũt nos.i.olim in peccatũ idurerũt. Threñ.j.b. Propter multitudinẽ iniq̃tatũ ei⁹ paruuli ei⁹ ducti sũt i captiuitatẽ. Vel/ c Captiuos duxerunt nos.i.in captiuitatẽ pcti ⁊ inferni ducere temptauerũt. d Verba cantionũ.i. rogauerũt nos: vt sicut ipsi cantaremus ⁊ gauderem⁹/bibere/mus ⁊ comederem⁹: cum tũ dñs magis velit nos in mũdo lugere. Jaco.v.a. Agite nũc diuites/ plorate vlulantes in miseriis vestris. Eodẽ.iiij.c. Miseri estote: lugete ⁊ plorate:risus vester in luctũ ꝓuertẗ. Esa.xxij.d. In die illa vocauit dñs ad fletũ/plãctũ ⁊ luctũ ⁊ ad caluiciũ ⁊ ad cingulũ sacci:⁊ ecce gaudiũ ⁊ lẗicia:occidere vitulos ⁊ iugulare arietes:comedere carnes ⁊ bibere vinũ:comedam⁹ ⁊ bibamus:cras em̃ moriemur. Has cantilenas interrogant/mũdus ⁊ diabolus. Beñ.xxxiij. a. Tristẽ deliniuit blãditijs. Jbi dicit Greg⁹. Quattuor modis nitiẗ diabolus iustos a pẽnitentia reuocare. Nõ em̃ nihil esse q̃d ꝓpetratũ ẽ:mõ deũ misericordẽ:mõ peccata aliorũ maiora loquiẗ:mõ tẽpus subsequẽs ad pẽnitentiã pollicẗ: vt sic mens p hẗc seducta a lamẽtis pẽnitẽtiẗ suspendat. Jtẗ Greg⁹. Despecta est vox cõfessionis:quã format gaudiũ ꝓsperitatis. Amos.v.g. Aufer a me tumultũ carminũ tuorũ ⁊ cantica lyrẗ tuẗ nõ exaudiã. e Et q̃ abduxerũt.i.a deo ⁊ cõsortio bonorũ separauerũt vl̃ separare voluerũt. Vel/ adduxerũt: alia littera:ad istas miserias in quibus sumus q̃diu viuimus i hoc mũdo. Baruch.iiij.e. Ducti sũt vt grex dirept⁹ ab inimicis. j. Machab.ij.a. Vasa gl̃iẗ captiua abducta sũt. Ipsi inꝗogauerũt nos/dicẗes: f Hymnũ cãtate nobis de cãticis sion.i.quẗ cantant in ecclesia. Esa.xxx.c. Loquimini nobis placentia. Amos.vj.b. Sicut dauid putauerũt se habere vasa cantici. Job.xxx.d. Versa est in luctũ cithara mea:et canticũ meũ in vocẗ flentiũ. Prouer.xxv.c. Acetũ in nitro qui cantãt carmina cordẗ pessimo. Jdeo sequiẗ cõpetens respõsio iustorũ. g Quõ/inquiũt/cantabim⁹ canticũ dñi in terra aliena:q.d.nõ est in mũdo gaudendũ vel cãtandũ:sed magis lugendũ ⁊ gemendũ. Esa.lix.b. Rugiem⁹ quasi vrsi oẽs:⁊ quasi colũbẗ meditãtes gemem⁹ ⁊c. Supra. Fuerũt mihi lachrymẗ meẗ panes die ac nocte ⁊c. Et q̃re gemendũ: Quia i valle miseriẗ et calamitatis inter tot pericula hostiũ aduersantiũ. Jtẗ quia extranei ⁊ in terra aliena expulsi a patria nostra. Et ideo: quõ cantabim⁹ canticũ dñi in terra aliena: h Si oblit⁹ fuero tui hierlm. Quia ꝓ periculũ ẽ ne dũ q̃s timẗs malis displicere/affectet amicitias eorũ:et incipiat delectari in babylonia:pass⁹ iste vndiq̃ inꝗogatores/adulatores/irrisores ⁊ reꝑhensores:q̃si inẗ eos pericl̃tãs aiaz erexit ad recordationẽ sion(In hostili em̃ ẗra dulcis ẽ recordatio patriẗ)⁊ cõstrinxit se iuramẽto/ dicẗs: Si oblitus fuero.q.d.illis nõ cantaui: sed si inter verba illorũ/ oblit⁹ fuero tui hierlm/vt illis placere velim: i Obliuioni deẗ dextera mea.i.virt⁹ ⁊ opatio mea ꝓtuosa p dexterã significata(Dextera em̃ manu fieri diciẗ/quicq̃d virtuose ⁊ laudabiliẗ fit)obliuioni deẗ:hoc est nõ acceptẗ/vl̃ remuneratiõe careat. Deus em̃ obliuisci diciẗ: cum nobis non subuenit effectualiter.ꝫ. Usq̃quo obliuisceris me in finẽ. Jtem: Obliuisceris inopiẗ nostrẗ. Vel tũc obliuisci dicitur:cũ opera nostra nõ approbat:eo modo quo diciẗ nesci/re: Matth.xxv.a. de reprobis virginib⁹/cũ ait: Nescio vos. Et Matth.vij.c. Multi dicent mihi in illa die:domine dñe/ nõne in noẗ tuo ꝓphetauim⁹ ⁊ dẗmonia eiecim⁹ ⁊ virtutes multas fecim⁹: Et tũc ꝓfiteboꝫ illis:q̃ nunq̃ noui vos.i.nõ approbo vos/nec opa vestra. Prophetaꝫ g in pſona viri iusti inuuens qua firmitate inhẗreat amori cẗlestẗ hierlm:⁊ q̃recta intẽtione pro illa operẗ: astringens se maledicto/ dicit: Si oblit⁹ fuero tui hierlm: obliuioni deẗ dextera mea. Vl̃ sic põt exponi: i Obliuioni detur dextera mea.i.filius dei obliuiscat mei:q̃ fili⁹ dicit dextera et brachiũ patris:p quẗ facta sũt oia:⁊ saluauit gen⁹ humanũ sibi.ꝫ. Saluauit sibi dextera ei⁹ ⁊ brachiũ sanctũ ei⁹. Jtẗ: Brachiũ eorũ non saluauit eos: sed dextera tua ⁊ brachiũ tuũ ⁊c. Hẗc etiã dextera dicit nra: p carnis assumptionẽ. Ps. Dextera tua suscẗpit me. Dicit q̃: b Si oblit⁹ fuero tui hierlm:obliuioni deẗ dextera mea.i.fili⁹ dei/dextera patris:⁊ mea per carnis assumptionẽ/mei non recordẗ:⁊ me sui participẽ nõ faciat. Vel sic fm Glo. i Obliuioni deẗ dextera mea.i.vita ẗna:q̃ dicit dextera nostra: Mã sinistra est vita tpalis. Quicq̃d enim facis p vita ẗterna:dextera operat. Si autẗ alia intentiõe facis/sinistra operat:et si in ea delectaris quasi in dextera/pdis ẗna. k Adhẗreat lingua mea:id ẗ obmutescã ⁊ mutẗ fiam in laudib⁹ dei:si non fuero tui memor. Mutẗ em̃ fit:qui memor dei non est. Nam vt quid sonat/vt quid loquiẗ:q̃ canticũ sion nõ loquiẗ: Canticũ hierusalẽ/ lingua nostra est.s.lingua fidelium. Canticũ dilectionis huius sẗculi/ lingua barbara est. Mutus ergo est deo qui oblit⁹ est hierusalẽ: Jdeo dicit: l Si nõ meminero tui.s.cum amore. Jdeo sequiẗ: m Si nõ ꝓposuero hierusalẽ: in principio lẗiciẗ meẗ.q.d. O hierusalẽ/si nõ ẗ mihi ꝓcipua lẗicia de te ⁊ i te: Jbi em̃ est summa lẗicia: vbi deo ꝓfruemur: vbi de fraternitate cohẗrente securi sum⁹: nihil ibi delectabit nisi bonũ: moriẗ aũt oĩs necessitas: ⁊ oriẗ summa fẗlicitas:supple obliuioni detur ⁊c. n Memor esto dñe filiorũ edom. Hẗc ẗ secũda ps: vbi cõtra hostes deꝑcat.q.d. Ego ita me habeo vt dixi: Sed o dñe memor esto filiorũ edom. Scõm literã/edom/q̃ ⁊ esau dict⁹ est. Filij aũt esau:id ẗ idumẗi/impedimẽto fuerũt filijs israel reẗdificantibus hierusalẽ in reditu de babylonia: vel in destructiõe hierusalẽ fuerunt cõiuncti babylonijs. Et ẗ sensus: Dñe memor esto/illorũ.i.puni eos ꝓpter id quod fecerũt in restitutiõe hierusalẽ quã impediũt: vel in die qua euertere volunt hierusalẽ cõiuncti babylonijs.

Ecce quid faciũt:

Mystice: n Memor esto ⁊c. Edom vel esau oẽs carnales significat: Jacob autẽ spũales. Esau autẽ appellat⁹ est edom a cibo quodã lenticulẗ rubro: p quo ꝓmogenita vendidit minori fratri.s. iacob:qui dedit cibũ voluptatis et acceꝑit honorẽ dignitatis: et factus est maior dignitate/qui erat minor tempore. Maior itaq̃ est carnalis homo/minor spiritualis:quia prius est q̃d est animale:⁊ postea q̃d est spũale. Omnis em̃ homo qui nasciẗ/ꝓus carnalis est ⁊ animalis: Si aũt a captiuitate reuertiẗ/ in reditu in hierusalẽ renouat p interiorẽ hominẽ. Sicut aũt esau pſequebat iacob:ita carnales cõtrariij sunt spũalib⁹. Jdeo dicit: Memor esto filiorũ edom.i. carnaliũ:q̃ sũt inimici nri ⁊ libera nos ab eis. o In die.s. sequestratiõis hierlm.i.q̃ separabunt mali/vt puniant:a bonis/vt p̃mientẗ.

Moraliter: n Memor esto ⁊c. Per edom qui interpretat terren⁹ vel sanguine⁹/carnalitas significat:q̃ p illicitos motus tanq̃ p filios suos nos seducit. Et ẗ sensus: Dñe memor esto filiorũ edom.i. illicitorũ motuum vt eos allidas. o In die hierusalẽ.i.in bonis:q̃ sũt dies ecclesiẗ:q̃ dies

* diei eructat verbũ.

Al. †Qm̃

Al. †canticorũ

Al. †adduxerũt

De pe. dis. 3. c. in salicibus

a †Quia illic interrogauerunt
b nos q̃ captiuos duxerũt nos:
c verba†cãtionũ. Et q̃†abdu-
d xerũt nos:hymnũ cãtate no-
e bis de cãticis sion. Quõ cã-
f tabim⁹ canticũ dñi in ẗra ali-
g ena: Si oblit⁹ fuero tui hie-
i rusalẽ:†obliuioi deẗ dextera
k mea. Adhẗreat lingua mea
l faucib⁹ meis:†si nõ memiero
m tui. Si nõ ꝓposuero hieru-
salẽ:i principio†lẗiciẗ meẗ.
n †Memor esto domine filio-
o rum edom:in die hierusalẽ.

Al. †obliuiscatur me

Al. †nisi

Al. †iocũdita

Al. †Memor

Ps. 97.

Ps. 43.

Ps. 17.

Ad litera

Mystice

Heñ. 25. a.

1. Cor. 15. c.

Moraliter

Ps. 12.

Ps. 43.

Ecce q̃ faciũt: Mã hmõi idumęi sũt: a Qui dicũt exinanite exinanite. i. pereãt omes q̃ sũt in ea. s. hierusalẽ: c Usq̃ ad fundamentũ. i. penit⁹ deficiatis qui estis in hierusalẽ: nec vnus q̃dẽ remaneat: Sic̃ de domo dicit: Destruat etiã vsq̃ ad fundamẽtum: Et de cisterna: Exhauriat vsq̃ ad fũdũ. Talia dicũt isti: Sz o⁹ d Filia babylonis misera: in tua exultatione ꝛ ꝓsumptiõe. Idumęã dicit filiã babylonis: qꝛ eã secuta est et ei ꝓiuncta. f Beatus q̃ retribuet tibi retributionẽ. i. pęnã quã tu mereris ꝑ impietate tua. Quę aũt sit ista retributio/exp̃mit/dicens: b Btũs q̃ tenebit ꝛ allidet paruulos suos: idumęorꝫ. s. ad petrã: ex iusta vindicta. Potest etiã exponi de babylonijs ac paruulis eorꝫ: q̃s crudeliter interfecerũt medi et persę/in babylonis destructiõe. Esa. xiij. d. Suscitabo super vos medos: q̃ argentũ nõ quęrãt nec aurũ velint: sed sagittę paruulos interficiẽt. Et tũc sic/ d Filia babylonis. i. gens babylonica: e Misera: ꝓ destructionẽ ꝑ cyrũ et dariũ factã: f Btũs q̃ retribuet tibi retributionẽ: vt sup̃ expositũ est: i Et allidet paruulos suos: vel tuos/ad petrã. Ex crudelitate eiꝰ accipiebãt pueros ꝑ pedes/ꝛ allidebãt capita eorꝫ ꝗ parietẽ. Et b ꝗm lrãz.

Mystice * nis/vt p̃mienk. a Qui dicũt: de ipsa hierl'm. s. ecclesia: b Exinanite exinanite. i. annihilamini. Et hoc dicit ad similitudinẽ cisternę/vñ si aqua hauriꝫ: vsq̃ ad fundamentũ quenik. Sed q̃d ꝓdest talibus vitã tollere quibus christus est fundamentũ/q̃ est vita eterna? Deinde ꝓuertẽs sermonẽ ad eorꝫ ciuitatẽ/ait: d Filia babylonis misera/es: ipsa exultatiõe tua ꝛ ipsa ꝓsumptione. Nota ciuitas malorꝫ ꝛ babylon dr̃ ꝛ filia babylonis: sic ꝛ ciuitas iustorꝫ ecclia dr̃ sion/ꝛ filia siõ: ꝗ ꝑ successionẽ facta est filia babylonis ꝛ ꝑ eius imitationẽ: sicut ecclia ꝑ successionẽ ꝛ imitationẽ erit filia sion. Sequit: f Btũs q̃ retribuet tibi. s. allisionẽ spiritualẽ ꝓ allisione carnali: g Quã retribuisti nobis. s. odiũ ꝓ dilectiõe. h Beatus q̃ allidet paruulos suos: vel/tuos: ad petrã. i. christũ. s. q̃ captiuos reducet ad viã veritat̃ ciues tuos: q̃ dũ sunt paruuli reduci possũt: nõ oĩo obstinati in malicia.

Moraliter * diei eructat verbũ. a Qui. s. mor⁹ illiciti: dicũt exinanite exinanite vsq̃ ad fundamentũ. i. totaliter exterminate hierl'm interiorẽ: Mã ex coaceruatiõe vitiorꝫ/surripit ꝓfidentia ꝛ robur exterminãdi ciuitatẽ aĩę iteriorẽ. Sz d Filia babylonis misera. i. caro/q̃ ꝓfusionẽ pctorꝫ i/gerit: cui digna cõpẽsatio dar̃: vt sicut ꝓcitat ad vitia: ita repressa virtutib⁹ subdar̃: q̃d carni retribuere beatorꝫ est. Unde sequit: h Btũs q̃ tenebit ꝛc̃. i. q̃ etiã paruulos q̃ ex carne nascunt̃. s. motus malos/añq̃ crescãt retinet/ne sint liberi. i Et allidet puulos suos ad petrã/christũ: vt cõfracti dispereãt. Dicunt aũt mali motus paruuli/ꝓ ꝓpietates paruulorꝫ malas. Paruuli eiꝰ p̃mo fetent vrina et ĩmũdicia: sic mali mor⁹ in aĩa fetẽt in ꝓspectu dei. Esa. xxxiiij. a. De cadauerib⁹ eorꝫ ascẽdit fetor. Joel'. ij. e. Et ascẽdet fetor eiꝰ ꝛ ascẽdet putredo eiꝰ: qꝛ supbe ęgit. Scdo/paruuli fedant gremiũ matris: ꝛ aliq̃ ꝑtractando eos cõblandiunt̃ sibi q̃ stercora in faciẽ eiꝰ mittũt: sic mali motus in aĩa fedant gremiũ ꝛ faciẽ aĩę stercoriẽt̃/si ĩmorari p̃mittunt̃ ꝛ citi⁹ nõ expellant̃/ꝛ a ꝓsensu hõ nõ caueat: qꝛ solꝰ ꝓsensus ꝛ volũtas peccandi reos nos facit. Juuenal'. Nas patiꝫ pęnas peccãdi sola volũtas: Mã scelus intra se tacitũ q̃ cogitat vllũ/Facti crimen habet. Tertio habẽt sp manus ĩmundas: sic mali mor⁹ ꝛ malę cogitatiões in aĩa opa ĩmunda. Habẽt eiꝰ opa nr̃a radicẽ suã ex corde vel intentiõe bona vl' mala. Matth̃. xv. b. De corde eiꝰ exeũt cogitatiões malę/homicidia/adulteria/fornicationes/furta/falsa testimonia/blasphemię ꝛc̃.

† Dicẽtium exinate euacuasq̃ dũ pc. dis. 3. c. i. tibus

Al. † infelix

† filiũtes tuos

a b c d e f g h i † Qui dicũt exinanite exinanite: vsq̃ ad fũdamẽtũ i ea. Filiã babylonis† miserã/beatus q̃ retribuet tibi retributionẽ tuã: q̃ã retribuisti nobis. Beat⁹ q̃ tenebit/ꝛ allidet: † puulos suos ad petrã.

Psalmus ipsi dauid.

k Con/ (CXXXVII
l fitebor tibi domine
m in toto corde meo:
n quoniã audisti† omnia verba oris mei. † In cõspectu angelorũ psallam tibi:

Ps. 68.

Al. nõ hꝫ tota

Al. † Et corã angelis

Matth. vj. c. Si oculꝰ tuus. i. intẽtio tua/simplex fuerit: totũ corpꝰ tuũ lucidũ erit: si aũt nequã fuerit ꝛc̃. Quarto paruuli stãt in luto ꝛ ĩ terra: sic mali mor⁹ ꝛ malę cogitatiões in aĩa de terrenis exoriunt̃/ꝛ circa hęc terrena ꝛ lutosa ꝓsunt̃: Quia omne q̃d̃ est in mũdo aut est ꝓcupiscẽtia carnis/aut ꝛc̃. j. Joh. ij. c. A q̃b⁹ terrenis ꝛ lutosis se eripi orabat ꝓphã/dicens: Eripe me de luto fęcis/vt nõ intingar: scꝫ ꝑ amorẽ. Sic̃ ꝛ paulus/q̃ omia vt sterco/ra arbitrabat̃: Phil'. iij. b. Quinto paruuli sũt debiles ĩ p̃ncipio ętat̃: ꝗ crescẽtes paulatim fortiores fiũt: sic mali motus in aĩa in p̃ncipio debiles sũt: ꝗ si p̃mittunt̃ crescere/subito de capillo transeũt ĩ trabẽ ꝛ dominiũ sumũt in aĩa: ita vt postea difficili⁹ expellantur: Ideo p̃ncipijs obsta. Sexto generãt vermes/q̃ꝫ natura sp est rodere: sic mali mor⁹ generãt morsus ꝓsciẽtię ꝛ corrosionẽ. Unde dãnat̃ ꝛ impijs/Esa. lxvj. g. Vermis eorꝫ nõ moriet̃. Rep̃mant̃ q̃ paruuli mor⁹ ab aĩa/q̃ tot mala inferũt/et deo nimis displicẽt. Si eiꝰ sibi nõ displicerẽt/ꝑ Esaiã nõ diceret: Mũdi estote: auferte malũ cogitationũ vr̃aꝫ: Esa. j. e. Et iterũ per Ps̃. Quę dicit̃ in cordib⁹ vr̃is: ꝛ in cubilib⁹ vr̃is cõpungimini. Quia ꝗ vt inq̃t Hiero⁹ ad eustochiũ: ĩpossibile est in sensũ hoĩs nõ irruere motũ medullaꝫ calore: ille laudat̃/ille p̃dicat̃: btũs qui statim vt cęperit cogitare iterficit cogitatus/ꝛ allidit eos ad petram: petra aũt est christus: q̃ omib⁹ inuocantib⁹ eũ in veritate suũ libenꝫ ĩpartit̃ auxiliũ: Cũ q̃ beati regnãt in patria in sęcla sęclorꝫ.

Ps̃. 4.

1. Corint. 10. a.

Confiteor ꝛc̃. (Expositio Ps̃. CXXXVII.

Titul⁹. Psalm⁹ ipsi dauid. Expositio tituli patet ex sępe iã dict̃. Captiu⁹ q̃ sup̃ fleuerat sedẽs sup flumia babylonis: iã q̃ si reędificata hierl'm ꝛ tẽplo restaurato/ꝛ q̃ si fact⁹ cõciuis illi⁹ ciuitatis q̃ nõ fuit captiua: laudat deũ ꝓ libertate/dicens: Confiteor/cõfessione laudis: eo mõ q̃ Matth. xj. d. Christ⁹ dic̃: Confiteor tibi pater ꝛc̃. Qd̃ nullo mõ de ꝓfessiõe fraudis intelligi potest. Et de q̃ laudet deũ manifestũ est: qꝛ reuelasti inq̃t ea puulis. Intentio psalmi est/monere ad laudẽ. Mod⁹. Diptit⁹ est psalm⁹. Primo cõmendat bũficia sibi data. Scdo dicit quõ hęc ad oẽs dilatenꝫ: ibi: Cõfiteanꝫ. Dic̃ q̃: k Cõfiteor tibi dñe. i. laudabo te. Qd̃ intelligi nõ pot̃ de ꝓfessiõe fraudis: sicut exponit Hiero⁹. l In toto corde: vt nulla pars occupata in huiꝰ sęcli ambitiõe relinquat̃: ꝛ ideo nõ pot̃ esse fraus: Ac si dicat: totũ cor in arã tuę ꝓfessionis ĩpono: totũ accẽde flãma tui amoris. Si de ꝓfessiõe pctorꝫ itelligit̃/ex toto dicit: quia sic multę ęgritudines in vno corpe: sic multę passiones in vna aĩa. Et sic̃ sanari nõ dicit̃ corpꝰ multę ęgritudinib⁹ ęgrũ/nisi ꝗm oẽs sanent̃: sic nec aĩa sanari dicit̃ nisi oĩa pctã pctorꝫ ꝓfiteat̃: Bñ q̃ dic̃: In toto corde meo. Et q̃re? m Quũ audisti oĩa vba oris mei/iteriorl': vbi ꝓpe est deꝰ. Lõge a deo te nõ facit nisi iniqtas sola. Ad ostendẽdũ etiã pietatẽ ꝛ largitatẽ dei ꝗutęq̃ cordialis oĩonis: oĩa vba oris sui dicit exaudita: est eiꝰ dñs prompt⁹ facere volũtatẽ seruorꝫ suorꝫ. Jõ qꝛ sic exaudisti: n In ꝓspectu angelorꝫ psallã tibi. i. corã angel'ẽ psalteriũ ꝛ gaudiũ meũ: q̃d̃ est de supiorib⁹: nõ corã hoĩbus q̃ de inferiorib⁹ gaudẽtes nescũt gaudiũ iusti: ꝗ putãt miserũ quẽ videt̃ flagellari. Uel: In ꝓspectu angelorꝫ ꝛc̃. i. in laudãdo deũ p̃ponomihi angelos: vt imiter eos q̃b⁹ ęq̃ri expecto: sicut nũc laude: ita post dignitate: Angeli aũt in laude dei nihil aliud sibi p̃ponũt q̃ꝫ solũ deũ. Uel sic: In ꝓspectu angelorꝫ. i. in ea puritate q̃ te angeli ꝓspiciũt ꝛ laudãt. s. vt ĩ te solo sibi acquiescãt. Unde moyses iubet̃ ꝓstruere tabernaculũ ꝗm exemplar q̃d̃ i mõte mõstratũ est: Exo. xxv. d. Uel sic: In ꝓspectu angelorꝫ. q. d. laudabo te gr̃as agẽs de mnisterio angelico nobis exhibito. Quę aũt bũficia circa nos ex ministe/

Partitio psalmi

ditiões puerq̃b⁹ pñt assi ari prauimo cogitationũ

Juuenalis satyra. 13.